

Arrest

nr. 250 102 van 26 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 7 september 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 20 oktober 1993 te Ishan, een dorp gelegen in Edo State. U woonde aldaar eerst bij uw ouders, om vervolgens bij de oudere broer van uw vader genaamd ‘Father’ in te trekken. U verhuisde op oudere leeftijd naar Benin City (Edo State) teneinde er te gaan werken als mecanicien. U vestigde zich te Benin in de wijk ‘Ikpoba Hill’ (de ‘Omoregie straat’ nummer 6, de ‘Agbor Road’ en de ‘Enoma Street’ 1). U vestigde uw eigen bedrijf ‘Omonzee’ als mecanicien, gelegen op de auto snelweg, meer bepaald in de ‘Agbor Road’. U behoort tot de etnie Esan/Ishan en u bent Christen.

Uw moeder is aan een ziekte overleden toen u 15-16 jaar oud was. Uw broers G. en I.O. zijn eveneens een natuurlijke dood gestorven, enkel uw broer L. is nog in leven, hij woont momenteel in Maleisië. U bent ongehuwd, u heeft wel een kindje uit een eenmalig avontuurtje met een vrouw genaamd S., zij is een zestal jaren geleden bevallen.

Op 16 maart 2018 kwamen er twee mannen – van de Hausa stam en Moslim zijnde - naar uw werkplaats te Benin City, stellend dat zij een mecanicien zochten. Ze hadden immers autopech in een plaats genaamd Odighi, u besloot ter plaatse te gaan teneinde hun uit de nood te helpen. Toen u aankwam, stelde u vast dat er nog andere jongeren bij de vrachtwagen aanwezig waren, tevens waren deze mannen op dat moment koeien aan het transporteren. U kreeg vervolgens van de klanten de vraag of u in de buurt een rivier wist zijn zodat ze hun koeien van water konden voorzien, waarop u bevestigend antwoordde, deze bevond zich op zo een 40 minuten wandelafstand. Terwijl één Hausa man bij u achterbleef, trok de rest van het gezelschap met de koeien naar de rivier. Iets later renden er plots mensen van de Odighi gemeenschap (etnie Edo/Beni) jullie voorbij, er werd u toen verteld dat mensen van de Hausa stam iemand hadden gedood niet zo ver van de rivier. U besloot om mee te lopen en ter plaatse te gaan kijken wat er aan de hand was. Ter plaatse aangekomen, zag u dat er zowel slachtoffers langs de Odighi kant als langs de Hausa kant te betreuren vielen. U besloot onmiddellijk de politie in te lichten, waarop u door hen werd geadviseerd om de plaats te verlaten, tevens bleek de politie reeds op de hoogte te zijn gesteld van deze gebeurtenis. U begaf zich naar uw huis en besloot nogmaals de politie te contacteren, dewelke wederom aan u vroeg om te vertrekken, deze mensen hadden immers gezegd dat ze u kenden en dat u mensen van de Hausa stam naar daar had geleid. U besloot de nacht door te brengen in een ander huis, ook bracht u uw broer op de hoogte zodat hij zichzelf eveneens veilig kon stellen. U contacteerde de volgende dag wederom de politie, stellend dat u gerust naar hun bureau wou komen, doch de politie raadde u dit af, het zou immers enkel escaleren dan. U werd terug geadviseerd om Edo State te verlaten, de politie ging wel in contact blijven met u. Op 20 maart 2018 begaf u zich naar Lagos State, waarna u de politie opnieuw contacteerde en u werd ingelicht dat mensen van de Hausa stam nieuwe wagens met koeien waren gaan halen en veel mensen in die gemeenschap zijn gaan doden. Zo werden er ook huizen in brand gestoken, velden plat gebrand en werd de oogst vernield. U nam drie dagen later nogmaals contact op met de politie, er werd u aangeraden om niet meer terug te keren en het land te verlaten, u werd immers gezocht, mensen van de Odighi gemeenschap waren niet blij met u en gingen u oppakken. U besloot dan ook eind maart 2018 Nigeria te verlaten en via de Libische route naar Europa te komen. U kwam op 12 mei 2019 in België aan, u diende op 15 mei 2019 een asielaanvraag alhier in. U vernam later dat uw werkplaats werd vernietigd door de Odighi gemeenschap. Ook uw vader werd na uw vertrek gedood omwille van de door u ingeroepen problemen, u vermoedt dat de Odighi gemeenschap de daders betreffen, dit gezien ze u zelf niet konden vinden.

U voegt ter staving van uw asielaanvraag geen enkel document toe.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U geeft aan dat er te Benin City een conflict zou hebben plaatsgevonden tussen de nomadische Moslim Hausa stam en de plaatselijke Odighi gemeenschap, u zou hierbij betrokken zijn geweest en zou ten gevolge hiervan zowel de Hausa stam als de Odighi gemeenschap vrezen bij een terugkeer naar Nigeria.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) beschikt (COI Focus Nigeria. Veiligheidssituatie in verband met landbouw- en veeteeltconflicten, dd. mei 2017, zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat er in bepaalde regio's in Nigeria, meer bepaald in de zeer uitgestrekte geografische zone Middle Belt zich sinds een twintigtal jaar inderdaad conflicten voordoen tussen nomadische veehouders (Fulani herders) en sedentaire landbouwers, waarbij het aantal van deze conflicten de laatste jaren echter is gestegen.

Ook de mate van geweld, onder andere gebaseerd op religieuze en etnische verschillen, en het aantal slachtpartijen zijn nieuwe factoren in deze conflicten. De ernst, omvang en impact van deze conflicten zijn echter regionaal verschillend en treffen niet alle inwoners van de Middle Belt in gelijke mate. Zo vallen de (dodelijke) slachtoffers van het geweld door de veehouders voornamelijk langs de zijde van de aangevallen sedentaire landbouwers. Daarnaast blijkt uit de informatie dat niet alle staten en Local Government Areas (LGA's) van de regio Middle Belt in gelijke mate getroffen worden door dit geweld. Het CGVS is zich dan ook bewust van de precare situatie die deze conflicten kunnen teweeg brengen, maar benadrukt dat elke asielaanvraag individueel beoordeeld dient te worden. Het loutere feit dat u als zijnde een Christen afkomstig van Benin City (Edo State) - en aldus overigens niet van de regio Middle Belt – een conflict aanhaalt tussen de nomadische Moslim Hausa stam en de plaatselijke Odighi gemeenschap is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Een verwijzing naar de algemene situatie ten gevolge van agropastorale conflicten volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw gehoor bij het CGVS echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Uit volgende vaststellingen blijkt immers dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

U stelt vooreerst voornamelijk de mensen van de Odighi gemeenschap te vrezen bij een terugkeer naar Nigeria (zie notities van het persoonlijk onderhoud dd. 29 juni 2020 p. 17, hierna genoemd cgvs p. 17), dit gezien u diegene zou zijn geweest die de Hausa stam de weg naar de rivier zou hebben gewezen. Gezien de Hausa mannen onderweg waren naar de rivier, zouden ze vervolgens langs de velden van de Odighi zijn gegaan, met als gevolg dat ze de velden van deze mensen kapot zouden hebben gemaakt (cgvs p. 16-17) en er een (dodelijk) conflict tussen de Hausa stam en de Odighi gemeenschap zou zijn ontstaan. Mensen van de Odighi gemeenschap zouden u dan ook persoonlijk hebben gezegd dat u het niet zal redden, veel mensen zouden zijn gestorven, u zal dan ook niet kunnen ontsnappen (cgvs p. 17). U gevraagd hoe ze u dit zouden hebben medegedeeld, geeft u aan op de plaats van de gebeurtenis zelf te hebben opgevangen van de Odighi gemeenschap 'deze mecaniciens kennen we, hij zal niet kunnen ontsnappen' (cgvs p. 17). U naar verduidelijking gevraagd, geeft u het volgende aan: "Toen ik in het bos was, waar mensen aan het schuilen waren, sommige mensen zeiden dat, maar ze wisten niet dat ik de mecaniciens was, ze zeiden de mecaniciens zal niet kunnen ontsnappen, ze wisten niet dat ik de mecaniciens was" (cgvs p. 17). U gevraagd of de Odighi mensen dit aldus hadden gesteld, bevestigt u dit (cgvs p. 17). Gepolst of ze u dan niet herkend hadden – u was zich immers in hun aanwezigheid in het bos aan het schuilhouden net na de bewuste feiten -, geeft u dan weer opmerkelijk genoeg aan dat u uw werk-uniform had verwijderd, waardoor ze u niet konden zien noch herkennen (cgvs p. 17). U nogmaals gevraagd of de Odighi gemeenschap u aldus niet had herkend louter gezien u uw werk-uniform niet aan had, bevestigt u dit, ze dachten immers dat u iemand was die gewoon kwam zien wat er gaande was (cgvs p. 17). **Het feit dat u een vrees voor vervolging aanhaalt tegenover de Odighi gemeenschap - dit gezien u de Hausa stam de weg naar de rivier zou hebben getoond, waarna zij velden van de Odighi zouden hebben verwoest en er een gevecht tussen hen zou zijn uitgebroken met dodelijke slachtoffers langs beide kanten -, doch de Odighi na de bewuste feiten enkel een zekere 'mecaniciens' zouden hebben geviseerd en ze u klaarblijkelijk op de plaats van de feiten zelf niet als dusdanig zouden hebben herkend, dit louter gezien u uw werk-uniform niet zou hebben aan gehad, en u aldus makkelijk kon ontkomen, maakt dat uw vrees/risico in dit kader reeds in grote mate kan worden betwijfeld.**

U haalt verder aan eveneens – doch in mindere mate – de Hausa stam te vrezen. Immers de Hausa stam zou steevast zijn blijven ontkennen op het moment van de feiten te voet onderweg naar de rivier te zijn geweest en zou beweren dat ze met hun vrachtwagen zouden hebben gereden doch niet uit hun wagen zouden zijn gekomen, waarop de Odighi gemeenschap gewoon met wapens naar hun zou zijn getrokken. De Hausa stam zou dan ook vrezen dat u de waarheid zou vertellen, u zou hun immers wel degelijk de weg naar de rivier hebben gewezen, ze zouden u willen doden om dit te verhinderen (cgvs p. 16). Er kan in dit kader worden opgemerkt dat het opmerkelijk is dat de Hausa stam nog maar zou pretenderen met hun vrachtwagen onderweg te zijn

geweest op het moment van de confrontatie met de Odighi gemeenschap en ze tevens zouden ontkennen zich toen naar de rivier te hebben begeven. U verklaarde immers zelf overduidelijk dat u – als mecaniciens - aan de defecte vrachtwagen van de Hausa stam aan het werken was, terwijl zij met hun koeien te voet naar de rivier trokken (cgvs p. 12-15). U stelde in dit kader zelf dat de rivier zich op 40 minuten wandelafstand van hun defecte vrachtwagen bevond, de Hausa mannen dienden immers met de koeien te gaan, dat zou ongeveer 40 minuten te voet zijn (cgvs p. 12-13). Overigens gaf u eveneens aan dat mensen u zouden kennen en ze het zouden hebben gezien dat u als mecaniciens de auto van de Hausa stam aan het repareren zou zij geweest, dit zou dan ook verder zijn rond verteld, tevens zouden zij hebben verspreid dat u de Hausa stam de weg naar de rivier zou hebben getoond, zij wisten immers evengoed dat deze mannen hun weg aldaar niet zouden kennen zonder enige hulp (cgvs p. 16 en 17). **Men kan dan ook logischerwijze niet inzien hoe leden van de Hausa stam – te voet naar de rivier onderweg met overigens maar liefst meer dan veertig koeien (cgvs p. 13), dit gezien hun vrachtwagen in panne zou hebben gestaan en u hen als mecaniciens uit de nood zou hebben trachten te helpen, wat veel mensen naar uw mening zouden hebben gezien en rond zouden hebben verteld – nog maar enigszins zouden kunnen ontkennen te voet naar de rivier onderweg te zijn geweest en zouden pretenderen met hun vrachtwagen onderweg te zijn geweest, meer nog, zelfs nooit hun vrachtwagen te hebben verlaten op het moment van de aanvang van het conflict met de Odighi gemeenschap. Overigens hebt u zelf supra reeds aangegeven de Odighi gemeenschap in hoofddorde te vrezen gezien de Odighi gemeenschap onmiddellijk na de feiten naarstig op zoek zou zijn geweest naar ‘de mecaniciens’, wat maakt dat het wel degelijk algemeen zou zijn geweten dat de Hausa stam met hun vrachtwagen in panne zou hebben gestaan en noodgedwongen zonder auto met hun koeien aan het rondtrekken zou zijn geweest. De door u aangehaalde bewering dat de Hausa stam zou vrezen dat u zou onthullen dat zij wel degelijk te voet onderweg zouden zijn geweest naar de rivier toen het geweld uitbrak, houdt dan ook geen enkele steek en is bijgevolg ongeloofwaardig. Overigens heeft u zelf nog aangegeven dat de slachtoffers in de omgeving van de rivier zouden zijn gevallen. Zo stelde u dat er u eerst mensen voorbij zouden zijn gerend, stellend dat ‘mensen van de Hausa stam iemand niet zo ver van de rivier hadden gedood’ en dat ‘Hausa mensen aan de kant van de rivier hadden gedood’ (cgvs p. 12). Verder stelde u eveneens dat u later zou hebben vernomen dat de gedode mensen gevonden zouden zijn op de weg naar de rivier en naar het veld (cgvs p. 16).**

Verder verklaart u niet meer in persoon te zijn bedreigd, u zou immers gaan lopen zijn voordat ze u zouden hebben kunnen vinden, ze zouden hebben gedacht dat u dood zou zijn geweest, want niemand zou hebben geweten waar u naartoe zou zijn gegaan (cgvs p. 18). Enkel uw broer zou nog zijn opgebeld, er zou toen zijn gesteld dat u zou boeten en er geen manier zou zijn dat u zou kunnen ontsnappen (cgvs p. 18).

Erg bedenkelijk zijn ook uw verklaringen over (het optreden van) de politie met betrekking tot dit conflict tussen de Hausa stam en de Odighi gemeenschap. U stelde dat de politie uw versie van de feiten geloofde, meer bepaald dat u niets met het conflict te maken had (cgvs p. 18), maar u voegde er aan toe dat de politie u daarom adviseerde uit de regio waar de Odighi gemeenschap leefde te vertrekken (cgvs p. 17) en u zelfs aanraadde om het land te verlaten (cgvs p. 12). De politie vreesde immers dat leden van de Odighi gemeenschap u zouden opsporen (cgvs p. 12). Het is echter weinig geloofwaardig dat de politie enerzijds zou toegeven dat ze uw versie van de feiten geloofde, maar zich anderzijds onbevoegd zouden verklaren om u te beschermen, terwijl u beweerde dat de politie niettemin leden van zowel de Odighi gemeenschap als de Hausa arresteerde (cgvs p. 18). Ook deze bedenkingen roepen vragen op bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Uit bovenstaande blijkt dan ook overduidelijk dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw gepretendeerde vrees voor de Odighi gemeenschap noch voor de Hausa stam, waardoor ook aan de door u genoemde feiten die hieruit – na uw vertrek uit Nigeria - zouden zijn voortgevloeid, namelijk de vernieling van uw werkplaats door de Odighi gemeenschap en de beweerde moord op uw vader - naar uw mening eveneens vermoedelijk door de Odighi gemeenschap – geen geloof kan worden gehecht.

Voor wat betreft de door u aangehaalde vrees voor welbepaalde cults te Nigeria, kan er nog het volgende worden opgemerkt. U stelt bang te zijn van een aantal ‘sektes’ (cfr. cults) - waaronder Ayer (cfr. Aye), Eyer (cfr. Eiye) en Alutta -, immers familieleden (en tevens cultleden) van de slachtoffers gevallen tijdens het door u genoemde conflict tussen de Hausa stam en de Odighi gemeenschap, zouden wraak kunnen nemen (cgvs p. 19). Naar uw mening behoorde de Hausa stam eveneens tot de ‘sekte xmen’ (cfr. The Black Axe, hun moto is ‘Aye Axemen’ – zie info administratief dossier), dewelke

met Boko Haram en andere gevaarlijke groepen zou hebben samengewerkt en dewelke mensen zou doden (cgvs p. 14). De bedoeling van de Hausa stam was dan ook om te infiltreren – binnen bijvoorbeeld in casu de Odighi gemeenschap – en mensen te doden (cgvs p. 14). **Er kan in dit kader vooreerst worden opgemerkt dat er, zoals reeds eerder opgemerkt, geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde persoonlijke vrees voor de Hausa stam – dewelke naar uw mening tot de 'sekte xmen' (cfr. The Black Axe, hun moto is 'Aye Axemen') zou behoren noch voor de Odighi gemeenschap, waardoor ook de door u gekoppelde vrees voor de familieleden van de slachtoffers zowel langs de Hausa als langs de Odighi kant en de cults waartoe zij mogelijks zouden kunnen behoren in dit kader, komt te vervallen.** Verder haalt u enkel en alleen aan dat mensen van de Odighi gemeenschap – en tevens 'sekteleden' – u in het verleden zouden hebben bedreigd (cgvs p. 17). Zo zouden jongeren vaak tot 'sektes' behoren, zij zouden soms op u zijn afgekomen om geld te eisen (cgvs p. 7). Het zouden immers personen betreffen dewelke geen werk zouden hebben en mensen voor geld onder druk zouden zetten, zouden vechten met u, tevens zou je problemen krijgen indien je zou weigeren om geld te geven (cgvs p. 7). U stelde dat dit drie keer met u zou zijn gebeurd, indien u geen geld zou hebben kunnen geven, zouden ze uw werkgerief mee hebben genomen (cgvs p. 7). Indien je zou willen dat ze zouden stoppen met u lastig te vallen, zou je dan ook dienen te beloven deel van hun 'sekte' te gaan uitmaken (cgvs p. 7). U zou evenwel nooit tot dergelijke 'sekte' zijn toegetreden (cgvs p. 8). **Uit uw bewering dat u slechts driemaal random het slachtoffer zou zijn geworden van welbepaalde cults – dewelke gekend staan als zijnde geëvolueerd van broederschappen aan de universiteit en als burgermaatschappijen naar gewelddadige groepen en criminele bendes dewelke in het algemeen de Nigeriaanse bevolking teisteren (zie info administratief dossier) -, u onder dwang geld zou hebben moeten afstaan aan hen en ze bij een weigering van uwentwege uw werkgerief zouden hebben meegenomen, kan er dan ook verder geen systematische persoonlijke vervolging worden afgeleid waaruit een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Nigeria zou kunnen blijken. U haalde ook geen elementen aan die hiertoe anders zouden kunnen besluiten.**

Uw advocaat maakte op 10 juli 2020 nog een aantal correcties - meer bepaald aanpassingen qua spelling van welbepaalde plaatsen en de situering ervan - over betreffende het door u afgelegde interview voor het Commissariaat-generaal dd. 29 juni 2020. Zo werd er in de opmerkingen vooreerst gesteld dat uw geboorteplaats 'Ishan Ewatto' in plaats van 'Ishan' zou betreffen, gelegen in Edo State (zie correcties notities persoonlijk onderhoud dd. 29 juni 2020 pagina 3-4). U zou vervolgens naar de wijk 'Ikpoba Hill' te Benin City zijn verhuisd, alwaar u eerst op het huisnummer zes (cfr. Omoregie straat) zou hebben gewoond, de "Enoma street 1" zou dan weer uw laatste adres zou hebben betroffen (zie correcties notities persoonlijk onderhoud dd. 29 juni 2020 pagina 5). Verder werd 'Odigie' gecorrigeerd naar 'Odighi' en werd de plaats Abudu onder Edo State geplaatst (zie correcties notities persoonlijk onderhoud dd. 29 juni 2020 pagina 5-6). Er werd tevens opgemerkt dat u de namen Edo State en Benin City stelselmatig door elkaar wist te gebruiken, zo zou bijvoorbeeld Auchu in Edo State in plaats van in Benin City zijn gelegen (zie correcties notities persoonlijk onderhoud dd. 29 juni 2020 pagina 7). Voor wat betreft de vraag omtrent de staten gelegen rondom Edo State, wordt er gevraagd dit te corrigeren naar Delta State (ipv Igbo State en Lagos State) (zie correcties notities persoonlijk onderhoud dd. 29 juni 2020 pagina 7). Ook de naam van de door u genoemde universiteit werd aangepast naar "Ambrose Ali University" gelegen in het dorp Ekpoma (zie correcties notities persoonlijk onderhoud dd. 29 juni 2020 pagina 8). Verder wordt de naam 'Kalaba State' nog gewijzigd naar een plaats gesitueerd bij 'Cross River' (cfr. Calabar of Callabar, hoofdstad van de Cross River State) (zie correcties notities persoonlijk onderhoud dd. 29 juni 2020 pagina 20).

Verder wordt er enkel nog aangegeven dat – voor wat betreft het asielrelaas – de Odighi en de Adiguetue gemeenschappen samen tegen de Hausa stam zouden hebben gevochten, het zou aldus slechts één gevecht hebben betroffen (zie correcties notities persoonlijk onderhoud dd. 29 juni 2020 pagina 15). Tenslotte zou de Hausa stam deel uitmaken van de Xmen - dewelke zouden samenwerken met Boko Haram en andere gevaarlijke groepen - en zou deze herders (ipv mensen) doden (zie correcties notities persoonlijk onderhoud dd. 29 juni 2020 pagina 14). Er kan worden opgemerkt dat deze aangebrachte correcties bovenstaande opmerkingen – namelijk dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw gepretendeerde persoonlijke vrees voor de Odighi gemeenschap noch voor de Hausa stam - niet weten om te buigen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen dient er te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een

reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker beroept zich op de schending van:

- Artikelen 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, hierna de « Vreemdelingenwet » ;
- Artikel 3 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens van 4 november 1950 (hierna "EVRM");
- Artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (2000/C 364/01) (hierna "het Handvest").
- Artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Artikel 62 van de Vreemdelingenwet ;
- Algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verzoeker vangt in een eerste middel aan met een theoretische uiteenzetting omtrent artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, artikel 3 van het EVRM, artikel 4 van het EU-Handvest, het principe van het voordeel van de twijfel en artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker bevestigt zijn vrees voor de Hausa en Odighi ten gevolge van een moorddadige ruzie tussen deze twee groepen waarvan verzoeker getuige was.

In een tweede middel licht verzoeker toe waarom de grieven van verweerder, op basis waarvan hij verzoeker de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus heeft geweigerd, onvoldoende en niet daadkrachtig zijn:

"In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat verzoeker tijdens het onderhoud bij het CGVS grote moeite had om het Krio van de tolk te begrijpen. Dit kan de tegenstrijdigheden en verwarring verklaren die uit het verslag van de hoorzitting naar voren komen. Dit kan echter niet leiden tot de conclusie dat verzoeker zijn relaas heeft opgemaakt.

Eerste grief: volgens het CGVS, is verzoeker afkomstig van een nigerian regio die conflictvrij is en dat zijn verzoek niet aan de criteria van het Verdrag van Genève voldoet, (beslissing p.2)

Jarenlang, is de politieke situatie in Nigeria zeer veranderlijk en instabiel. Bovendien zijn er conflicten tussen lokale autoriteiten, gewapende groepen en verschillende etnische en religieuze groepen. De straffeloosheid van bepaalde milities, zoals Boko Haram, heeft in het hele land geleid tot een klimaat van terreur en angst. Sinds 2009 heeft Boko Haram 37.000 Nigerianen gedood.

In haar beslissing, gebaseerd het CGVS op een rapport uit 2017 ter ondersteuning van zijn beweringen. Verzoekende partij is van mening dat de bronnen niet up-to-date zijn. Inderdaad veranderde de situatie in Nigeria sinds 2017. De spanningen in de Nigerianse samenleving zijn nog steeds aanwezig.

Bovendien, doet het CGVS een partiele en partijdig lezing van de "COI focus Nigeria" rapport. Op pagina 6 van het rapport, kunnen we lezen dat : [...]

Dus de situatie in Nigeria is niet zo kalm als het CGVS suggereert. Deze analysis is niet in overeenstemming met de beginselen van goed bestuur en de wetgeving inzake de formele motivering van administratieve handelingen. De beslissing moet daarom ten minstens worden vernietigd,, zodat het CGVS aanvullende onderzoeksmaatregelen kan nemen.

Tweede grief: het CGVS is van mening dat er geen reëel risico op ernstige schade voor de verzoeker is als hij naar Nigeria terugkeren (beslissing p.2-3)

De verzoeker staat met zijn relaas. Hij is bang naar Nigeria terug te keren want hij heeft problemen met twee verschillende etnisch groepen. Bovendien is verzoeker Christian en momenteel, heeft de christelijke gemeenschap problemen met sommige groepen die een etnische zuivering in Zuid-Nigeria doen. Verzoeker komt van Zuid-Nigeria af.

Al deze elementen die specifiek betrekking hebben op verzoeker moeten door de verwerende partij in aanmerking worden genomen om ervoor te zorgen dat de beslissing passend is. Deze beschikking moet daarom op zijn minst nietig worden verklaard, zodat aanvullende onderzoeksmaatregelen kunnen worden genomen.

Derde grief: het CGVS gelooft in de relaas van verzoeker over zijn vlucht zonder iemand te vertellen (beslissing p. 3)

Verzoeker vluchtte zijn land met spoed uit omdat hij voor zijn leven vreesde. Hij verliet zijn familie en werk in alle haast. Maar wanneer hij veilig zich voelde, belde verzoeker zijn broer om hem antwoorden te geven.

Op dit deel, bleef verzoeker consistent in zijn relaas gedurende alle de persoonlijke interview. Wij kunnen niet zijn verhaal in twijfel trekken voor een dergelijk detail.

Vierde grief: het CGVS is van mening dat de vrees voor vervolging van de verzoeker niet langer relevant is, aangezien zij geloven niet zijn verhaal over de bedreigingen van de Hausa en de Odighi (beslissing p. 3-4).

Verzoeker stelt dat leden van Hausa stam en Odighi gemeenschap hem willen doden. Alle feiten zijn coherent. Verzoeker volhardt in zijn verklaringen denkt dat de motivatie van het CGVS te streng is.

Zelfs na vele jaren van lekkage, is de vrees altijd aanwezig. Het is dan ook normaal dat verzoeker nog vandaag bedreigd voelt. De verzoeker vormt nog steeds een bedreiging voor de Hausa en de Odighi die bereid zijn alle middelen in te zetten om hun doel te bereiken."

Verzoeker verwijst naar algemene landeninformatie aangaande etnische en religieuze conflicten in Nigeria.

2.2. Bij aanvullende nota van 21 september 2020 voegt verzoeker een "uittreksel uit het misdaadboek" van 18 maart 2018.

Bij aanvullende nota van 4 februari 2021 brengt verweerder een update bij van de COI over de veiligheidssituatie in het noordoosten van Nigeria.

Bij aanvullende nota van 11 februari 2021 voegt verzoeker een "uittreksel uit het misdaadregister", vertaald in het Frans, van 18 maart 2018.

Ter zitting legt verzoeker het origineel neer van het "extract from crime diary" van 18 maart 2018.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM - alsook artikel 4 van het Handvest - stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (*cf.* EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM, dan wel artikel 4 van het Handvest, is dan ook niet aan de orde.

6. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk

aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

7. Daar waar verzoeker stelt dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS grote moeite had om het Krio van de tolk te begrijpen, vindt dit geen grondslag in het administratief dossier. Te dezen dient vooreerst opgemerkt dat het persoonlijk onderhoud in het Edo/Bini – en niet in het Krio – verliep (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 1). Daarnaast heeft verzoeker tijdens het onderhoud op geen enkel moment enige opmerking gemaakt met betrekking tot de tolk, noch heeft hij gewag gemaakt van enig communicatieprobleem. Wel integendeel, verzoeker gaf zowel bij het begin als op het einde van het persoonlijk onderhoud aan dat hij de tolk goed begreep (*“Begrijpt u de tolk goed?”*, “Ja.”, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2; *“Ik heb geen andere vragen meer. Heeft u al mijn vragen goed begrepen?”*, “Ja.”, *“Heeft u de tolk goed begrepen?”*, “Ja.”, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22). Bovendien licht verzoeker in zijn verzoekschrift niet concreet toe welke communicatieproblemen er zich dan zouden hebben voorgedaan. Verzoeker maakt aldus geenszins aannemelijk dat er problemen waren met de tolk tijdens het gehoor, zodat *“de tegenstrijdigheden en verwarring”* hierdoor allerminst kunnen worden verklaard.

8. Verder stelt verweerder in de bestreden beslissing, op basis van een analyse van de COI Focus *“Nigeria. Veiligheidssituatie in verband met landbouw- en veeteeltconflicten”* van mei 2017, terecht dat het loutere feit dat verzoeker als zijnde een christen afkomstig van Benin City (Edo State) een conflict aanhaalt tussen de nomadische Hausa stam en de plaatselijke Odighi gemeenschap op zich niet voldoende is om te aan te tonen dat hij in Nigeria werkelijk wordt bedreigd en vervolgd.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar algemene landeninformatie aangaande etnische en religieuze conflicten in Nigeria, maar slaagt er hiermee niet in aan te tonen dat voornoemde informatie aangaande de algemene situatie ten gevolge van agropastorale conflicten in Nigeria, toegevoegd aan

het administratief dossier, foutief of verouderd is, noch dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd.

Verzoeker gaat eraan voorbij dat niet volstaat te verwijzen naar de algemene situatie in zijn land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond. Verzoeker maakt echter met zijn op essentiële punten onaannemelijke en onlogische verklaringen geenszins aannemelijk dat hij persoonlijk zou worden geviseerd en bedreigd door de Odighi gemeenschap, dan wel door de Hausa stam.

9. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het hernemen van zijn verklaringen en volharden in zijn asielrelaas, waarmee hij bezwaarlijk de motieven van de bestreden beslissing nuttig weerlegt, laat staan een geponde vrees voor vervolging aannemelijk maakt.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, terecht en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“U stelt vooreerst voornamelijk de mensen van de Odighi gemeenschap te vrezen bij een terugkeer naar Nigeria (zie notities van het persoonlijk onderhoud dd. 29 juni 2020 p. 17, hierna genoemd cgvs p. 17), dit gezien u diegene zou zijn geweest die de Hausa stam de weg naar de rivier zou hebben gewezen. Gezien de Hausa mannen onderweg waren naar de rivier, zouden ze vervolgens langs de velden van de Odighi zijn gegaan, met als gevolg dat ze de velden van deze mensen kapot zouden hebben gemaakt (cgvs p. 16-17) en er een (dodelijk) conflict tussen de Hausa stam en de Odighi gemeenschap zou zijn ontstaan. Mensen van de Odighi gemeenschap zouden u dan ook persoonlijk hebben gezegd dat u het niet zal redden, veel mensen zouden zijn gestorven, u zal dan ook niet kunnen ontsnappen (cgvs p. 17). U gevraagd hoe ze u dit zouden hebben medegedeeld, geeft u aan op de plaats van de gebeurtenis zelf te hebben opgevangen van de Odighi gemeenschap ‘deze mecaniciens kennen we, hij zal niet kunnen ontsnappen’ (cgvs p. 17). U naar verduidelijking gevraagd, geeft u het volgende aan: “Toen ik in het bos was, waar mensen aan het schuilen waren, sommige mensen zeiden dat, maar ze wisten niet dat ik de mecaniciens was, ze zeiden de mecaniciens zal niet kunnen ontsnappen, ze wisten niet dat ik de mecaniciens was” (cgvs p. 17). U gevraagd of de Odighi mensen dit aldus hadden gesteld, bevestigt u dit (cgvs p. 17). Gepolst of ze u dan niet herkend hadden – u was zich immers in hun aanwezigheid in het bos aan het schuilhouden net na de bewuste feiten -, geeft u dan weer opmerkelijk genoeg aan dat u uw werk-uniform had verwijderd, waardoor ze u niet konden zien noch herkennen (cgvs p. 17). U nogmaals gevraagd of de Odighi gemeenschap u aldus niet had herkend louter gezien u uw werk-uniform niet aan had, bevestigt u dit, ze dachten immers dat u iemand was die gewoon kwam zien wat er gaande was (cgvs p. 17). Het feit dat u een vrees voor vervolging aanhaalt tegenover de Odighi gemeenschap - dit gezien u de Hausa stam de weg naar de rivier zou hebben getoond, waarna zij velden van de Odighi zouden hebben verwoest en er een gevecht tussen hen zou zijn uitgebroken met dodelijke slachtoffers langs beide kanten -, doch de Odighi na de bewuste feiten enkel een zekere ‘mecaniciens’ zouden hebben geviseerd en ze u klaarblijkelijk op de plaats van de feiten zelf niet als dusdanig zouden hebben herkend, dit louter gezien u uw werk-uniform niet zou hebben aan gehad, en u aldus makkelijk kon ontkomen, maakt dat uw vrees/risico in dit kader reeds in grote mate kan worden betwijfeld.

U haalt verder aan eveneens – doch in mindere mate – de Hausa stam te vrezen. Immers de Hausa stam zou stevast zijn blijven ontkennen op het moment van de feiten te voet onderweg naar de rivier te zijn geweest en zou beweren dat ze met hun vrachtwagen zouden hebben gereden doch niet uit hun wagen zouden zijn gekomen, waarop de Odighi gemeenschap gewoon met wapens naar hun zou zijn getrokken. De Hausa stam zou dan ook vrezen dat u de waarheid zou vertellen, u zou hun immers wel degelijk de weg naar de rivier hebben gewezen, ze zouden u willen doden om dit te verhinderen (cgvs p. 16). Er kan in dit kader worden opgemerkt dat het opmerkelijk is dat de Hausa stam nog maar zou pretenderen met hun vrachtwagen onderweg te zijn geweest op het moment van de confrontatie met de Odighi gemeenschap en ze tevens zouden ontkennen zich toen naar de rivier te hebben begeven. U verklaarde immers zelf overduidelijk dat u – als mecaniciens - aan de defecte vrachtwagen van de Hausa stam aan het werken was, terwijl zij met hun koeien te voet naar de rivier trokken (cgvs p. 12-15). U stelde in dit kader zelf dat de rivier zich op 40 minuten wandelafstand van hun defecte vrachtwagen bevond, de Hausa mannen dienden immers met de koeien te gaan, dat zou ongeveer 40 minuten te voet zijn (cgvs p. 12-13). Overigens gaf u eveneens aan dat mensen u zouden kennen en ze het zouden hebben gezien dat u als mecaniciens de auto van de Hausa stam aan het repareren zou zijn geweest, dit zou dan ook verder zijn rond verteld, tevens zouden zij hebben verspreid dat u de Hausa stam de weg naar de rivier zou hebben getoond, zij wisten immers evengoed dat deze mannen hun weg aldaar niet

zouden kennen zonder enige hulp (cgvs p. 16 en 17). Men kan dan ook logischerwijze niet inzien hoe leden van de Hausa stam – te voet naar de rivier onderweg met overigens maar liefst meer dan veertig koeien (cgvs p. 13), dit gezien hun vrachtwagen in panne zou hebben gestaan en u hen als mecaniciens uit de nood zou hebben trachten te helpen, wat veel mensen naar uw mening zouden hebben gezien en rond zouden hebben verteld – nog maar enigszins zouden kunnen ontkennen te voet naar de rivier onderweg te zijn geweest en zouden pretenderen met hun vrachtwagen onderweg te zijn geweest, meer nog, zelfs nooit hun vrachtwagen te hebben verlaten op het moment van de aanvang van het conflict met de Odighi gemeenschap. Overigens hebt u zelf supra reeds aangegeven de Odighi gemeenschap in hoofdorde te vrezen gezien de Odighi gemeenschap onmiddellijk na de feiten naarstig op zoek zou zijn geweest naar ‘de mecaniciens’, wat maakt dat het wel degelijk algemeen zou zijn geweten dat de Hausa stam met hun vrachtwagen in panne zou hebben gestaan en noodgedwongen zonder auto met hun koeien aan het rondtrekken zou zijn geweest. De door u aangehaalde bewering dat de Hausa stam zou vrezen dat u zou onthullen dat zij wel degelijk te voet onderweg zouden zijn geweest naar de rivier toen het geweld uitbrak, houdt dan ook geen enkele steek en is bijgevolg ongeloofwaardig. Overigens heeft u zelf nog aangegeven dat de slachtoffers in de omgeving van de rivier zouden zijn gevallen. Zo stelde u dat er u eerst mensen voorbij zouden zijn gerend, stellend dat ‘mensen van de Hausa stam iemand niet zo ver van de rivier hadden gedood’ en dat ‘Hausa mensen aan de kant van de rivier hadden gedood’ (cgvs p. 12). Verder stelde u eveneens dat u later zou hebben vernomen dat de gedode mensen gevonden zouden zijn op de weg naar de rivier en naar het veld (cgvs p. 16).

Verder verklaart u niet meer in persoon te zijn bedreigd, u zou immers gaan lopen zijn voordat ze u zouden hebben kunnen vinden, ze zouden hebben gedacht dat u dood zou zijn geweest, want niemand zou hebben geweten waar u naartoe zou zijn gegaan (cgvs p. 18). Enkel uw broer zou nog zijn opgebeld, er zou toen zijn gesteld dat u zou boeten en er geen manier zou zijn dat u zou kunnen ontsnappen (cgvs p. 18).

Erg bedenkelijk zijn ook uw verklaringen over (het optreden van) de politie met betrekking tot dit conflict tussen de Hausa stam en de Odighi gemeenschap. U stelde dat de politie uw versie van de feiten geloofde, meer bepaald dat u niets met het conflict te maken had (cgvs p. 18), maar u voegde er aan toe dat de politie u daarom adviseerde uit de regio waar de Odighi gemeenschap leefde te vertrekken (cgvs p. 17) en u zelfs aanraadde om het land te verlaten (cgvs p. 12). De politie vreesde immers dat leden van de Odighi gemeenschap u zouden opsporen (cgvs p. 12). Het is echter weinig geloofwaardig dat de politie enerzijds zou toegeven dat ze uw versie van de feiten geloofde, maar zich anderzijds onbevoegd zouden verklaren om u te beschermen, terwijl u beweerde dat de politie niettemin leden van zowel de Odighi gemeenschap als de Hausa arresteerde (cgvs p. 18). Ook deze bedenkingen roepen vragen op bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Uit bovenstaande blijkt dan ook overduidelijk dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw gepretendeerde vrees voor de Odighi gemeenschap noch voor de Hausa stam, waardoor ook aan de door u genoemde feiten die hieruit – na uw vertrek uit Nigeria - zouden zijn voortgevloeid, namelijk de vernieling van uw werkplaats door de Odighi gemeenschap en de beweerde moord op uw vader - naar uw mening eveneens vermoedelijk door de Odighi gemeenschap – geen geloof kan worden gehecht.

Voor wat betreft de door u aangehaalde vrees voor welbepaalde cults te Nigeria, kan er nog het volgende worden opgemerkt. U stelt bang te zijn van een aantal ‘sektes’ (cfr. cults) - waaronder Ayer (cfr. Aye), Eyer (cfr. Eiye) en Alutta -, immers familieleden (en tevens cultleden) van de slachtoffers gevallen tijdens het door u genoemde conflict tussen de Hausa stam en de Odighi gemeenschap, zouden wraak kunnen nemen (cgvs p. 19). Naar uw mening behoorde de Hausa stam eveneens tot de ‘sekte xmen’ (cfr. The Black Axe, hun moto is ‘Aye Axemen’ – zie info administratief dossier), dewelke met Boko Haram en andere gevaarlijke groepen zou hebben samengewerkt en dewelke mensen zou doden (cgvs p. 14). De bedoeling van de Hausa stam was dan ook om te infiltreren – binnen bijvoorbeeld in casu de Odighi gemeenschap – en mensen te doden (cgvs p. 14). Er kan in dit kader vooreerst worden opgemerkt dat er, zoals reeds eerder opgemerkt, geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde persoonlijke vrees voor de Hausa stam – dewelke naar uw mening tot de ‘sekte xmen’ (cfr. The Black Axe, hun moto is ‘Aye Axemen’) zou behoren noch voor de Odighi gemeenschap, waardoor ook de door u gekoppelde vrees voor de familieleden van de slachtoffers zowel langs de Hausa als langs de Odighi kant en de cults waartoe zij mogelijks zouden kunnen behoren in dit kader, komt te vervallen. Verder haalt u enkel en alleen aan dat mensen van de Odighi gemeenschap – en tevens ‘sekteleden’ – u in het verleden zouden hebben bedreigd (cgvs p. 17). Zo zouden jongeren vaak tot ‘sektes’ behoren, zij zouden soms op u zijn afgekomen om geld te eisen (cgvs p. 7). Het zouden immers personen betreffen dewelke geen werk zouden hebben en mensen voor geld

onder druk zouden zetten, zouden vechten met u, tevens zou je problemen krijgen indien je zou weigeren om geld te geven (cgvs p. 7). U stelde dat dit drie keer met u zou zijn gebeurd, indien u geen geld zou hebben kunnen geven, zouden ze uw werkgerief mee hebben genomen (cgvs p. 7). Indien je zou willen dat ze zouden stoppen met u lastig te vallen, zou je dan ook dienen te beloven deel van hun 'sekte' te gaan uitmaken (cgvs p. 7). U zou evenwel nooit tot dergelijke 'sekte' zijn toegetreden (cgvs p. 8). Uit uw bewering dat u slechts driemaal random het slachtoffer zou zijn geworden van welbepaalde cults – dewelke gekend staan als zijnde geëvolueerd van broederschappen aan de universiteit en als burgermaatschappijen naar gewelddadige groepen en criminele bendes dewelke in het algemeen de Nigeriaanse bevolking teisteren (zie info administratief dossier) -, u onder dwang geld zou hebben moeten afstaan aan hen en ze bij een weigering van uwentwege uw werkgerief zouden hebben meegenomen, kan er dan ook verder geen systematische persoonlijke vervolging worden afgeleid waaruit een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Nigeria zou kunnen blijken. U haalde ook geen elementen aan die hiertoe anders zouden kunnen besluiten.”.

10. Bij aanvullende nota van 21 september 2020 legt verzoeker een “*uittreksel uit het misdaaddagboek*” neer. Dit document wordt ter zitting in originele versie bijgebracht, nadat er voorheen ook al een versie met Franstalige vertaling werd ingediend.

Te dezen dient opgemerkt dat verzoeker niet toelicht, noch aantoont waarom dit nieuw bijgebrachte stuk, dat dateert van 18 maart 2018, niet eerder in de procedure kon worden neergelegd. Dit stuk betreft bezwaarlijk een nieuw element in de zin van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Bovendien betreft het document, ook in “*originele versie*”, slechts een (niet geheel leesbare) fotokopie, en geen origineel stuk, waardoor de authenticiteit en herkomst van dit document niet kan worden nagegaan. Dergelijk document kan door om het even wie, waar en wanneer zijn opgemaakt en draagt aldus geen bewijswaarde.

Verder dient vastgesteld dat de inhoud van het document grondig verschilt met verzoekers verklaringen. Immers, uit het document blijkt dat de politie om informatie verzoekt die zou kunnen leiden tot de arrestatie van verzoeker, terwijl uit verzoekers verklaringen naar voor komt dat hij bescherming zocht bij de politie, maar dat deze hem adviseerde te vluchten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12, p. 16-20). Dergelijke vaststellingen ondermijnen niet alleen de bewijswaarde van het document, doch ook de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas. Het neergelegde document is bijgevolg geenszins in staat verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging aan te tonen.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

12. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Inzake de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, de aanvullende nota van verweerder mede in acht genomen, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de staat Edo geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

De door verzoeker in het verzoekschrift aangehaalde informatie toont niet aan dat voornoemde informatie in het administratief dossier foutief of verouderd is, noch dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS